

l'ordre fins al 2015 per qüestions administratives), i una vintena des que es va iniciar la lluita ciutadana perquè deixessin de funcionar les instal·lacions (inaugurades l'any 2000), la preocupació actual és que el buidatge dels dos milions de tones de residus que hi ha es faci amb plenes garanties per als veïns de la zona. Ara ja no serveix de res mirar enrere i pensar si es podria haver fet així o aixà, però sí que es pot tenir en compte l'experiència, a manera d'avís per a navegants.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

El Camí Natural del Fluvià, una nova via verda | Representants de la comarca de la Garrotxa, concretament el president del Consell Comarcal, així com el president del Consorci de les Vies Verdes de Girona, acompanyats del subdelegat del Govern a Girona, han presentat el projecte del Camí Natural del Fluvià a la subdirectora del ram, que depèn del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. El projecte lliurat, que està en una fase de concreció avançada, té per objectiu fer una via verda nova entre comarques, que connecti la Garrotxa i el Pla de l'Estany i, a més, formar un tram del futur recorregut de l'Eix Subpirenaic que impulsa la Subdirecció General. Van tenir una bona sintonia amb els polítics de Madrid, que veuen amb bons ulls aquest camí natural.

>> El Fluvià quan passa per la Garrotxa.

(Foto: QUIM ROCA)

Premi Indústria 4.0 per al projecte del respirador Garrotxa | Des de fa cinc anys, les associacions i els col·legis professionals d'enginyers de Cata-

lunya, a través de la Comissió Indústria 4.0, atorguen el Premi Indústria 4.0, que reconeix la contribució de les empreses que duen a terme iniciatives i projectes innovadors en aquest àmbit d'una forma pionera. En aquesta edició, i atesa l'excepcionalitat del moment a causa de la COVID-19, s'ha acordat transformar el premi en un reconeixement a la iniciativa de posar tots els coneixements al servei de la comunitat. Així, han premiat un seguit de projectes que s'han creat des de l'entorn tecnològic i industrial per ajudar a pal·liar els gravíssims problemes que la malaltia ha provocat als infectats. Majoritàriament, s'han reconegut els projectes de respiradors que diverses empreses i particulars han sabut crear al país, com és el cas del Garrotxa, un respirador apte per a totes les fases de la intubació. Té un control electrònic que detecta i reacciona si el pacient recupera la respiració. És una iniciativa que va sorgir conjuntament entre l'empresa alimentària garrotxina Noel i el Servei d'Anestèsia de l'Hospital d'Olot. Tot un model de bona gestió i eficàcia.

Encara hi ha un poble sense aigua | Sant Iscle de Colltort és un antic poble rural actualment agregat al de Sant Feliu de Pallerols. Hi ha masies amb granges avícoles, però també cases de colònies i turisme rural que s'havien d'espavilar per tenir aigua, en uns casos gràcies a pous, en altres mitjançant cisternes, però tot plegat considerablement deficient. Els pocs habitants que té (un 10 % de la població del municipi) podran gaudir finalment d'una reivindicació històrica: tenir una xarxa d'aigua potable. Inicialment s'ha fet el pou per a l'aigua, que és una primera fase. La segona, que serà quan ragi l'aigua per l'aixeta, diuen que començarà ben aviat. Tot això en el segle XXI a Europa.

EL GIRONÈS

Text i foto > DANI VIVERN

A l'estiu, tot virus viu | Les línies *isovíriques* —permeteu-me el neologisme— han marcat un estiu de mal entendre per als contemporanis i de mal explicar a les generacions futures, si n'hi ha. Més que pel virus, la gent

pateix per l'ensulsiada econòmica i laboral, tant per l'actual com per la previsiblement més greu que ens espera. Locals comercials tancats en ple cor de Girona donen una imatge de tristor que no augura res de bo, mentre els restaurants i bars —els que queden— fan una viu-viu que no s'adiu amb allò que diuen de les cuques en època estival.

Per sort, el bon temps ha pal·liat en certa manera la tristor del confinament primaveral. El consum quotidià i gairebé ritual a les terrasses dels bars —mal sigui per oblidar una estona la mascareta— i l'increment de productes culturals de maneig individual —llibres, vídeos, música— han substituït l'assistència a espectacles teatrals o musicals i les visites massives de turistes als museus. Per cert: molt reeixida, l'exposició sobre els cinquanta anys de l'expedició Apollo 11 a la Lluna, visitable tot l'estiu a la Fontana d'Or.

No sabem quina sensació tenen ara aquells que no volien turisme al Barri Vell i que ho proclamaven amb pancartes. Si una cosa bona ha tingut la COVID-19 ha estat, a part d'unes setmanes de silenci, calma i introspecció que alguns enyoren, que hem après a valorar tot allò que tenim a prop. Potser això explica la pulsio creativa, d'autosuperació i de renovació experimentada per molta gent i per les entitats de què formen part. Així, per exemple, el Club de Bàsquet Bescanó i el Club Esportiu Bescanó de futbol han pujat a Primera Catalana Masculina. Felicitats!

Fent el Salt | Les alegries estiuenques s'han concretat en festes majors de petit format en la majoria de pobles, on s'ha fet el que s'ha pogut. Menys alegries, però, ha tingut la ciutat de Girona, on s'han congriat uns quants maldecaps polítics i socials. De l'Ajuntament ha saltat gent de pes: Isabel Muradàs, per motius personals, i Carles Ribas, per motius del personal, recentment una ica esvalotat per desavinences internes. Tot plegat, una llàstima, ara que hi ha projectes importants finalment desencallats, com el futur Hospital Josep Trueta, que finalment ha trobat lloc a Salt. La fórmula no ha estat del gust de tothom, però cal reconèixer que la unificació dels serveis sanitaris serà molt avantatjosa per a la Regió Sanitària de Girona: cal tenir present que no parlem d'un simple hospital més gran i modern, sinó també dels ser-